

POSTANOWIENIE

12 stycznia 2024 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Jacek Grela

na posiedzeniu niejawnym 12 stycznia 2024 r. w Warszawie
w sprawie z powództwa Wspólnoty Mieszkaniowej przy ul. [...] w W.
przeciwko M. spółce akcyjnej w B.
o zapłatę,
na skutek skargi kasacyjnej M. spółki akcyjnej w B.
od wyroku Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu
z 28 lipca 2022 r., I ACa 589/22,

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. oddala wniosek powódki o zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 29 listopada 2021 r. Sąd Okręgowy we Wrocławiu, w sprawie z powództwa Wspólnoty Mieszkaniowej przy ul. [...] w W. przeciwko M. S.A. z siedzibą w B. o zapłatę zasądził od pozwanej na rzecz powódki 584 481,55 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od 100 000 zł od 15 lipca 2018 r. do dnia zapłaty oraz od 484 481,55 zł od 10 lipca 2021 r. do dnia zapłaty oraz oddalił powództwo w pozostałym zakresie.

Wyrokiem z 28 lipca 2022 r. Sąd Apelacyjny we Wrocławiu zmienił zaskarżony wyrok w punkcie I i II w ten sposób, że zasądził od pozwanej na rzecz powódki 724 360 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od 10 lipca 2021 r. do

dnia zapłaty, zaś dalej idące powództwo oddalił oraz oddalił dalej idącą apelację strony powodowej i w całości apelację strony pozwanej.

W skardze kasacyjnej pozwana, jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania, wskazała na przesłanki przedsądu przewidziane w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.

Zdaniem skarżącej w sprawie wstępuje istotne zagadnienie prawne dotyczące ustalenia, czy w przypadku umów cesji wierzytelności dokonywanych przez jednego (lub kilku) ze współwłaścicieli danego lokalu, dopuszczalnym jest przelanie tylko przez jednego (kilku) ze współwłaścicieli swojej wierzytelności, której zakres powinien być ustalony stosownie do udziału jaki posiada w danym lokalu, czy też dla ważności takiej umowy cesji konieczna jest zgoda wszystkich pozostałych współwłaścicieli, jako, że dochodzenie roszczeń odszkodowawczych nie stanowi czynności zachowawczych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W judykaturze już wielokrotnie wypowiedano się na temat charakterystyki skargi kasacyjnej (zob. postanowienie SN z 13 czerwca 2018 r., II CSK 71/18). Wskazano tam m.in., że skarga kasacyjna została ukształtowana w przepisach kodeksu postępowania cywilnego jako nadzwyczajny środek zaskarżenia, nakierowany na ochronę interesu publicznego przez zapewnienie rozwoju prawa, jednolitości orzecznictwa oraz prawidłowej wykładni, a także w celu usunięcia z obrotu prawnego orzeczeń wydanych w postępowaniu dotkniętym nieważnością lub oczywiście wadliwych, nie zaś jako ogólnie dostępny środek zaskarżenia orzeczeń umożliwiający rozpoznanie sprawy w kolejnej instancji sądowej.

Koniecznej selekcji skarg pod kątem realizacji tego celu służy instytucja tzw. przedsądu, ustanowiona w art. 398⁹ k.p.c., w ramach której Sąd Najwyższy dokonuje wstępnej oceny skargi kasacyjnej. Ten etap postępowania przed Sądem Najwyższym jest ograniczony - co należy podkreślić - wyłącznie do zbadania przesłanek przewidzianych w art. 398⁹ § 1 pkt 1 - 4 k.p.c., nie zaś merytorycznej oceny skargi kasacyjnej. W razie spełnienia co najmniej jednej z tych przesłanek, przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania jest usprawiedliwione.

Istotnym zagadnieniem prawnym w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. jest zagadnienie objęte podstawami kasacyjnymi, doniosłe z punktu widzenia rozstrzygnięcia sprawy i nierozwiązane dotąd w orzecznictwie, którego wyjaśnienie może się przyczynić do rozwoju prawa. Powołanie się przez skarżącego na takie zagadnienie wymaga jego sformułowania oraz uzasadnienia występowania w sprawie (zob. postanowienia SN: z 28 listopada 2003 r., II CK 324/03; z 7 czerwca 2005 r., V CSK 3/05; z 13 lipca 2007 r., III CSK 180/07; z 22 listopada 2007 r., I CSK 326/07; z 26 września 2005 r., II PK 98/05; z 10 maja 2019 r., I CSK 627/18).

Szczegółowa analiza sprawy prowadzi do wniosku, że powyższa przesłanka nie została wykazana. W uzasadnieniu nie powołano argumentów, które mogłyby świadczyć, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne. Wywód prawny uzasadniający istnienie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego, a więc cechującego się nowością i dotychczas niewyjaśnionego w orzecznictwie powinien bowiem wskazywać na wątpliwości kwalifikowane, a nie zwykłe, które mogą być rozstrzygnięte przez sąd powszechny w toku rozpoznawania sprawy (zob. postanowienie SN z 26 września 2019 r., I CSK 228/19). Takich wątpliwości skarga kasacyjna nie zawiera.

Biorąc to pod uwagę Sąd Najwyższy, na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c., odmówił przyjęcia do rozpoznania skargi kasacyjnej, nie znajdując też okoliczności, które obowiązuje brać pod uwagę z urzędu w ramach przedsądu.

Sąd Najwyższy nie uwzględnił wniosku powódki o zasądzenie na jej rzecz zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu kasacyjnym. Ustanowiony przez powódkę pełnomocnik wniósł bowiem odpowiedź na skargę po upływie ustawowego terminu od doręczenia odpisu skargi kasacyjnej. Odpowiedź na skargę kasacyjną może być wniesiona w terminie dwutygodniowym od doręczenia odpisu skargi (art. 398⁷ § 1 zdanie pierwsze k.p.c.). W orzecznictwie wyjaśniono, że takiej odpowiedzi nie stanowi tak nazwane pismo procesowe, wniesione po upływie ustawowego terminu do dokonania tej czynności (zob. wyroki SN: z 16 maja 2002 r., IV CKN 1071/00; z 14 marca 2003 r., V CKN 1733/00 i z 7 maja 2003 r., IV CKN 113/01). W rozpoznawanej sprawie odpis skargi kasacyjnej

został doręczony pełnomocnikowi powódki 17 stycznia 2023 r. (k. 1319), a zatem termin do wniesienia odpowiedzi na skargę kasacyjną upłynął z dniem 31 stycznia 2023 r. Na kopercie przesyłki zawierającej pismo powódki widnieje stempel z uwidocznioną na nim datą 1 lutego 2023 r. W konsekwencji pismo powódki nie wywołuje skutków w zakresie zawartego w nim wniosku o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu kasacyjnym.

[SOP]

[a!]